

Chúa Nhật tuần III mùa vọng năm A

⇒ Nơi hoang địa cằn cỗi sẽ vui mừng, cỗi tịch liêu sẽ hân hoan, và nở bông dường như khóm huệ, sẽ nảy chồi non và hoan hỉ vui mừng, và khen ngợi rằng: Đã ban cho Israel được vinh quang của xứ Liban, huy hoàng của Carmel và Saron. Chính chúng sẽ nhìn thấy vinh quang của Chúa, và huy hoàng của Thiên Chúa chúng ta.

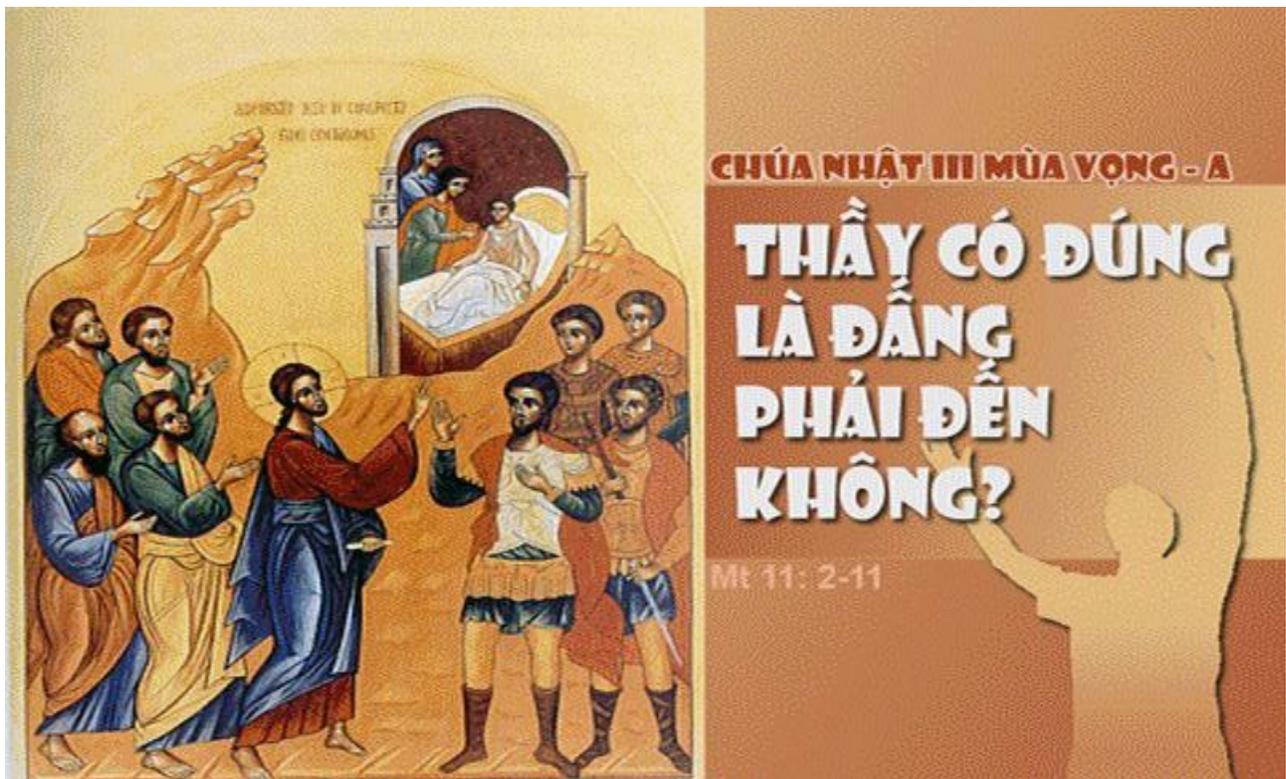
Hãy làm cho mạnh mẽ những bàn tay rời rã, và hãy làm cho tăng sức những đầu gối mỏi mòn. Phải **nói cho những người nhát đảm rằng: Hãy can đảm lên, đừng sợ hãi!** Kìa Thiên Chúa các ngươi sẽ đem lại điều báo ứng; chính Thiên Chúa sẽ đến và cứu độ các ngươi.

Bấy giờ mắt người mù sẽ nhìn thấy, và tai những người điếc sẽ được nghe. Bấy giờ người què sẽ nhảy nhót như nai, những người được Chúa cứu chuộc, sẽ trở về, và đến Sion với lời khen ngợi; và trên đầu họ mang hoan hỉ triền miên, họ sẽ được vui mừng khoái trá, họ sẽ không còn đau buồn; rên siết sẽ trốn xa. (Is 35:1-6a,10)

⇒ Anh em hãy kiên nhẫn chờ ngày Chúa đến. Kìa xem người nông phu trông đợi hoa màu quý báu của đồng ruộng, kiên nhẫn đợi chờ mưa xuân và mưa thu. Vậy anh em hãy bền chí và vững tâm, vì Chúa đã gần đến. **Anh em đừng kêu trách lẫn nhau, để khỏi phải bị kết án.** Nay đây quan toà đã đứng trước cửa. Anh em hãy học gương kiên nhẫn và chịu đựng trong gian khổ của các tiên tri, là những người đã nói nhân danh Chúa. (Gc 5:7-10)

⇒ Khi ấy, Gioan ở trong ngục nghe nói về các việc làm của Chúa Kitô. Ông sai môn đệ đến thưa Ngài rằng: “Thầy có phải là Đấng phải đến chăng, hay chúng tôi còn phải đợi Đấng nào khác?” Chúa Giêsu bảo họ: “**Hãy về thuật lại cho Gioan những gì các ông nghe và thấy: người mù được thấy, người què đi được, người phong hủi được khỏi, người điếc được nghe, người chết sống lại, và tin mừng được loan báo cho kẻ nghèo khó; và phúc cho ai không vấp ngã vì Ta**”.

Khi những người được sai đến đã đi rồi, Chúa Giêsu liền nói với đám đông về Gioan rằng: “*Các ngươi đi xem gì ở hoang địa? Một cây sậy phát phơ trước gió ư? Vậy các ngươi đi xem gì? Một người ăn mặc lá lốt ư? Nhưng những người ăn mặc lá lốt thì ở nơi cung điện nhà vua.* Vậy các ngươi đi xem gì? Một tiên tri ư? Phải, Ta bảo các ngươi, và còn hơn một tiên tri nữa. Vì có lời chép về ông rằng: “Này Ta sai sứ thần Ta đi trước mặt con, để dọn đường sẵn cho con”. Ta bảo thật các ngươi, trong các con cái người nữ sinh ra, chưa từng xuất hiện một ai cao trọng hơn Gioan Tẩy Giả; nhưng người nhỏ nhất trong nước trời còn cao trọng hơn ông”. (Mt 11:2-11)

***

+> “...Nơi hoang địa cần cối sẽ vui mừng, cối tịch liêu sẽ hân hoan, và nở bông đường như khóm huệ, sẽ nảy chồi non và hoan hỉ vui mừng...”

== Sau biến cố 1975 tại miền Nam Việt Nam, chắc ACE “còn ở lại quê hương” chưa quên những câu thơ của tên Tố Hữu (khóc thương Xít-taline còn hơn khóc thương bố mẹ ông bà tổ tiên ruột thịt nữa!...) nói về niềm vui hơn hờ “biển sôi đá thành cơm – vát đất ra nước thay trời làm mưa...”? Rồi phong trào “**thủy lợi = thủy hại**” tùm lum khắp cùng ruộng đồng và thành thị miền Nam... để rồi gần ½ thế kỷ nay, một cơn mưa lớn cũng đủ biến toàn lãnh thổ nói chung, Saigon nói riêng thành những hồ nước... vĩ đại, và dân đen mặc sức lội nước bì bõm, có nơi lại ... thả lưới bắt cá vui thích!...

== Không biết ngôn sứ Isaia “thấy trước” điều mà “nhăn răng ta” mong ước qua câu thơ của tên “bố nếu bố nào” Tố Hữu ? Chắc chắn ngôn sứ **KHÔNG CẦN ĐỂ Ý ĐẾN CHUYỆN... TRẺ CON** này! Mà điều quan trọng vĩ đại hơn gấp trăm ngàn lần = **NIỀM VUI MỪNG&HY VỌNG** cho toàn thể nhân loại sắp đến: **ĐÁNG EMMANUEL = Thiên-Chúa-đến-ở-với-loài-người...**

+> “... *Hãy làm cho mạnh mẽ những bàn tay rời rã, và hãy làm cho tăng sức những đầu gối mỏi mòn. Phải nói cho những người nhát đảm rằng: **Hãy can đảm lên, đừng sợ hãi!***”

== Những anh chị em U50+ đã từng sống những ngày/tuần/tháng/năm đầu tiên sau cuộc “tiến nhanh tiến mạnh...”, sau cuộc đòi đòi không giống ai nghĩa là đòi đòi theo tỉ lệ nghịch của common sens thì có lẽ quá thấm hiểu câu khích lệ của ngôn sứ: “... *Hãy làm cho mạnh mẽ những bàn tay rời rã, và hãy làm cho tăng sức những đầu gối mỏi mòn. Phải nói cho những người nhát đảm rằng: **Hãy can đảm lên, đừng sợ hãi!***” vì vô thần **KHÔNG BAO GIỜ THẮNG ĐƯỢC HỮU THẦN** = kinh nghiệm lịch sử cận đại của nhân loại, từ đầu thế kỷ 20 (1917 với sự ra đời của quái thai cs-sôviết và sau gần 75 năm tung hoành lừng gạt “thế giới đại đồng” cũng phải tiêu tan năm 1991) đến nay (chỉ còn lại vài ba cọng rơm to nhỏ rồi chắc hẳn cũng đợi ngày bị... đốt lò thôi!) cho thấy điều đó --- Đức Giê-su đã chẳng khảng khái nói: “**Can trường lên! Thầy đã thắng thế gian!**” Và Đức Maria mới đây cũng đã chẳng nói : “**Trái Tim Mẹ sẽ thắng!**” đó sao? == vấn đề thời gian = **WAIT AND SEE!**

+> “... *Bấy giờ mắt người mù sẽ nhìn thấy, và tai những người điếc sẽ được nghe. Bấy giờ người què sẽ nhảy nhót như nai...*”

== “... *mắt người mù sẽ nhìn thấy...*” cho ACE 60+ có mặt tại VN sau biến cố 30/4/75 cảm nghiệm được – sau bài học... cải tạo chính chị chính em theo chương trình tiến nhanh tiến mạnh... - thế nào là “**sáng mắt sáng lòng!**” rồi nhìn nhau với ý tưởng phản động qua những động thái/cử chỉ **chóp chóp đôi mắt hoặc dấu hiệu ngoặc kép**, phải không? – Trái lại, khi đọc đoạn văn trên của ngôn sứ Isasia, báo hiệu **TIN VUI MỪNG&HY VỌNG**, chúng ta không khỏi thở phào nhẹ nhõm, tâm hồn an vui tràn ngập niềm hy vọng&binh an vì

quả thật lời “tiên báo” của ngôn sứ đã thành hiện thực qua câu trả lời của Đức Giêsu cho môn đệ Gioan tẩy giả sai đến hỏi Người: **“Hãy về thuật lại cho Gioan những gì các ông nghe và thấy: người mù được thấy, người què đi được, người phong hủi được khỏi, người điếc được nghe, người chết sống lại, và tin mừng được loan báo cho kẻ nghèo khó**

== Quả thật ngay đêm Đấng EMMANUEL – Thiên-Chúa-đến-ở-với-loài-người – giáng trần, nhân loại được NGHE(người điếc được nghe), được THẤY(kẻ mù thấy được), được NHẢY MÚA MỪNG VUI(người què đi lại và nhảy múa) ca hát cùng các thiên sứ : GLORIA IN EXCELSIS DEO!

